

ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Jozefa Hargaša a sudkýň JUDr. Zdenky Reisenauerovej a JUDr. Jaroslavy Fúrovej v právnej veci žalobcu: **X., s.r.o.**, R. zastúpeného JUDr. M., advokátom so sídlom J. proti žalovanému: **Krajský pozemkový úrad Žilina**, so sídlom A. Kmeť'a č. 17, Žilina o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. KPÚ 2008/00175/15 O zo dňa 20.3.2008, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Žiline č. k. 21S/58/2008-80 zo dňa 10. februára 2009, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Žiline č. k. 21S/58/2008-80 zo dňa 10. februára 2009 **p o t v r d z u j e .**

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Žiline zamietol návrh žalobcu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. KPÚ 2008/00175/15 O zo dňa 20.3.2008, ktorým žalovaný rozhodol v odvolacom konaní tak, že odvolanie obchodnej spoločnosti X., s.r.o., R. (v priebehu správneho konania došlo k zmene obchodného názvu na X., s.r.o., so sídlom R.) zamietol a potvrdil napadnuté rozhodnutie Obvodného pozemkového úradu v Žiline č. ObPÚ-2007/02000-010/Cho zo dňa 5.12.2007. Uvedeným rozhodnutím prvostupňový správny orgán uložil žalobcovi podľa § 26 ods. 3 písm. a/ zákona č. 220/2004

Z. z. o ochrane a využívaní poľnohospodárskej pôdy v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon č. 220/2004 Z. z.) pokutu vo výške 2.500.000,--Sk, nakoľko v rozpore so zákonom bez rozhodnutia o odňatí zabral poľnohospodársku pôdu na nepoľnohospodársky účel vo výmere cca 25 000 m², a to na pozemku parcely č. C-KN X. – orná pôda o celkovej výmere spolu 90 841 m² v katastri územia K.. Zároveň prvostupňový správny orgán podľa § 26 ods. 7 uvedeného zákona nariadil žalobcovi po a) ukončiť ťažbu štrku na poľnohospodárskom pozemku C-KN X. – orná pôda o výmere 90 841 m² v katastri územia K., a to okamžite, a b) požiadať orgán ochrany poľnohospodárskej pôdy o odňatie poľnohospodárskej pôdy v zmysle zákona do 31.3.2008 a pokiaľ by nariadená povinnosť nebola splnená, tak orgán ochrany poľnohospodárskej pôdy bude postupovať v zmysle § 26 ods. 8 tohto zákona. Krajský súd v odôvodnení uviedol, že správne orgány postupovali pri určovaní výšky pokuty v danom prípade v súlade so zákonom, pretože podľa jeho názoru správne konštatuje žalovaný, že obvodný pozemkový úrad pri určovaní výšky pokuty prihliadal na skutočnosť, že žalobca vykonal neoprávnený záber poľnohospodárskej pôdy na veľkoplošnom rozsahu, do značnej hĺbky a taktiež skrývka ornice nebola vykonaná v zmysle § 2 vyhlášky č. 508/2004 Z. z.; ktorou sa vykonáva § 27 zákona č. 220/2004 Z. z.. Z uvedeného dôvodu krajský súd bol toho názoru, že žalobca sa dopustil svojím konaním naplnenia znakov príslušného správneho deliktu a z hľadiska zákona za túto svoju deliktuálnu spôsobilosť postupoval potom správny orgán v súlade so zákonom, keď rozhodol o uložení príslušnej sankcie vo vzťahu k žalobcovi.

Proti uvedenému rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca navrhujúc, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie Krajského súdu v Žiline zmenil tak, že žalobnému návrhu vyhovie a rozhodnutie žalovaného ako aj rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu zruší a vec vráti žalovanému správne orgánu na ďalšie konanie a rozhodnutie. Namietal, že prvostupňový súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Poukázal na to, že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza tiež z nesprávneho právneho posúdenia veci a prvostupňový súd sa dostatočne nevysporiadal s námietkou žalobcu, že napadnuté rozhodnutie žalovaného ako aj rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu sú nepreskúmateľné. Uviedol, že v konaní bol predložený dôkaz, a to rozhodnutie Obvodného banského úradu v Prievidzi zo dňa 18.12.2007, ktorým boli skutkové zistenia správnych orgánov o zábere poľnohospodárskej pôdy na nepoľnohospodárske účely rozporované. Nie je totiž možné podľa jeho názoru, aby dva nezávislé štátne orgány dospeli k rozdielnym skutkovým zisteniam. Táto skutočnosť má podľa jeho názoru podstatný vplyv na celé správne konanie vrátane vydaných rozhodnutí. Rozhodnutie je preto nepresvedčivé a zároveň nepreskúmateľné. Na vyššie uvedené skutočnosti nadväzuje tiež odôvodnenie uloženej sankcie, ktorá je podľa jeho názoru nedostatočne odôvodnená, keďže napadnuté rozhodnutie

prvostupňového správneho orgánu bolo vydané na základe nedostatočne zisteného skutkového stavu a preto mala byť správnym orgánom správne použitá správna úvaha, ktorá je daná správnym orgánom zákonom pri ukladaní peňažných pokút určených ich maximálnou výmerou. Napokon uviedol, že prvostupňový správny orgán nepreukázal, že by vyzýval žalobcu na zastavenie činnosti, za činnosť za ktorú bola žalobcovi uložená pokuta.

Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalobcu navrhol napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v medziach podaného odvolania (§ 212 ods. 1 OSP s použitím § 246c ods. 1 vety prvej OSP), vec prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 250ja ods. 2 OSP), keď deň vyhlásenia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.supcourt.gov.sk, www.nsud.sk (§ 156 ods. 1 a 3 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá a § 211 ods. 2 OSP) a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nie je možné priznať úspech.

Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 220/2004 Z. z. na nepoľnohospodárske účely možno použiť poľnohospodársku pôdu len na základe rozhodnutia o odňatí poľnohospodárskej pôdy. Rozhodnutie o odňatí poľnohospodárskej pôdy vydáva orgán ochrany poľnohospodárskej pôdy (§ 23), v ktorého obvode sa poľnohospodárska pôda navrhovaná na odňatie nachádza.

V odseku 2 ustanovenia § 17 sú zakotvené prípady, v ktorých zákonodarca nevyžaduje, aby bolo vydané príslušné rozhodnutie o odňatí. O takéto prípady však z hľadiska predmetného konania žalobcu ani podľa názoru odvolacieho súdu nejde.

Podľa § 23 písm. c/ zákona č. 220/2004 Z. z. obvodný pozemkový úrad rozhoduje o odňatí poľnohospodárskej pôdy podľa § 17.

Podľa § 26 ods. 3 písm. a/ zákona č. 220/2004 právnickej osobe alebo fyzickej osobe – podnikateľovi uloží orgán ochrany poľnohospodárskej pôdy pokutu od 50.000,--Sk do 5.000.000,--Sk za každý hektár poľnohospodárskej pôdy, ak:

- a) neoprávnene a v rozpore s týmto zákonom bez rozhodnutia o odňatí zaberie poľnohospodársku pôdu na nepoľnohospodársky účel (§ 17 až 19)
- b) spôsobí poškodenie poľnohospodárskej pôdy rizikovými látkami (§ 8).

Odvolací súd z obsahu spisového materiálu mal za preukázané, že žalobca na nepoľnohospodárske účely použil poľnohospodársku pôdu bez rozhodnutia o odňatí poľnohospodárskej pôdy. Takéto rozhodnutie orgán ochrany poľnohospodárskej pôdy a to Obvodný pozemkový úrad v Žiline, v ktorého obvode sa poľnohospodárska pôda nachádza, nevydal.

S poukazom na § 26 ods. 7 zákona č. 220/2004 Z. z. bolo taktiež nariadené žalobcovi, aby ukončil ťažbu štrku na poľnohospodárskom pozemku C-KN X. a zároveň požiadal orgán ochrany poľnohospodárskej pôdy o odňatie poľnohospodárskej pôdy v zmysle citovaného zákona do 31.3.2008 s tým, že ak tieto povinnosti žalobca nesplní, tak orgán ochrany poľnohospodárskej pôdy bude postupovať v zmysle § 26 ods. 8 tohto zákona.

Odvolací súd sa stotožňuje aj v tomto prípade s názorom krajského súdu, že prvostupňový správny orgán postupoval v súlade so zákonom, keď nariadil žalobcovi vykonať vyššie uvedené príslušné opatrenie, keďže tento postup správneho orgánu vyplýva priamo zo zákona a zároveň s vykonaním nezákonnej činnosti žalobcu.

Pokiaľ sa týka námietky žalobcu vznesenej v predložennom odvolaní vo veci rozsahu záberu poľnohospodárskej pôdy, odvolací súd uvádza, že v rozhodnutí Obvodného banského úradu v Prievidzi zo dňa 18.12.2007 bol riešený iný predmet konania. Obvodný banský úrad v Prievidzi nehodnotil pri vydaní svojho rozhodnutia také skutočnosti, ako je použitie predmetnej poľnohospodárskej pôdy pre prístup a prechod mechanizmov potrebných na vykonávanie ťažobnej činnosti, pretože do rozsahu neoprávneného záberu sa započítava nielen pôda pre samotnú ťažbu, ale aj táto ďalšia znehodnotená pôda, ktorú poľnohospodársku pôdu žalobca svojou činnosťou znehodnotil. Navyiac rozsah neoprávneného záberu poľnohospodárskej pôdy bol so žalobcom pri prejednaní správneho deliktu prerokovaný a žalobca nemal voči tomu výhrady, tak ako to konštatoval vo svojom napadnutom rozhodnutí i prvostupňový súd.

Pokiaľ sa týka námietky žalobcu, ktorý vo svojom odvolaní poukazuje na skutočnosti, že prvostupňový správny orgán nepreukázal, že by vyzýval žalobcu na zastavenie činnosti, za činnosť, ktorá bola žalobcovi uložená pokuta, odvolací súd uvádza, že aj táto námietka žalobcu je neopodstatnená. Správne orgány, ako to vyplýva z obsahu spisového materiálu, vo svojom rozhodnutí pri ukladaní sankcie nezohľadňovali nerešpektovanie výziev, nakoľko prvostupňový správny orgán nezasielal žalobcovi žiadne výzvy na zastavenie konania, a preto sa ani o žiadne svoje výzvy v rozhodnutí neopieral.

Najvyšší súd Slovenskej republiky s poukazom na vyššie uvedené závery považoval námietky žalobcu uvedené v odvolaní proti rozsudku krajského súdu

za neopodstatnené, ktoré nemohli ovplyvniť posúdenie danej veci žalovaným i krajským súdom. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, preto napadnutý rozsudok krajského súdu podľa § 219 ods. 1 OSP v spojení s § 250ja ods. 3 veta druhá OSP ako vecne správny potvrdil. Pritom sa stotožnil s právnym posúdením veci a dôvodmi krajského súdu (§ 219 ods. 2 OSP) súc viazaný tiež rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP).

O trovách odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky v zmysle ustanovenia § 250k ods. 1 OSP v spojení s ustanovením § 224 ods. 1 a § 246c ods. 1 veta prvá OSP tak, že účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, nakoľko neúspešný žalobca právo na náhradu trov odvolacieho konania nemá a žalovanému v odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli ani si ich neuplatnil.

P o u č e n i e: Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave, dňa 19. mája 2010

**JUDr. Jozef Hargaš, v. r.
predseda senátu**

Za správnosť vyhotovenia:
Peter Szimeth